

Plötsligt ljöd en liten box som stod på kontrollpanelen och en liten röd lampa blinkade mjukt i den mörka cockpiten.

Sonjj Frak vaknade till liv ur sin yra slumber och stirrade blint på objektet som kallade på hennes uppmärksamhet. Utanför fönstret såg hon myriader stjärnor som stillsamt badade i vackra och färggranna nebulosor.

-”Hmm... Vi är framme nu. Skönt att kunna få sova i en riktig säng för en gång skull.” Sade hon och tryckte in knappen på boxen som satte skeppet på autopiloten.

-”Dags att informera de andra om läget och förbereda lasten.” Suckade hon för sig själv medans hon gick ut ur cockpiten.

Sonjj Frak var en prisjägare och smugglare med begränsade telepatiska egenskaper. Denna förmåga hade räddat hennes liv åtskilliga gånger och hon ansågs av lagens långa arm som en mycket farlig och laglös person.

Sonjj var efterlyst i de flesta stjärnsystem så hon höll en mycket låg profil när hon för en gång skull utförde ett hederligt arbete.

Skeppet hade precis kommit fram till ett av galaxens mest omtalade ställe, Kva’um Doo som på batonn ungefär betydde område för vackra och rika livsformer att spatsera i.

Kva’um Doo lockade till sig individer av alla dess slag. Spelare, svindlare, mördare, efterlysta och framför allt musikälskare. Detta stället var mest känt för sin otroliga musik och kända artister uppträdde regelbundet.

Eftersom det var kraftfulla restriktioner på skattefri handel från centrala galaxregimen var man tvungen att ha aktiviteterna mitt ute i den interstellära rymden, utanför de bestämda gränserna.

Kva’um Doo var en gigantisk station med hotell, spelhallar, musikrum, restauranger m.m. och allt glittrade elegant och överdådligt i ljus och neon.

Sonjj Frak hade väckt sina besättningsmän och de få betalande passagerarna som de hade. Hon instruerade dom strängt om att snabba sig med lastningen för att hon så fort som möjligt skulle kunna lämna det tråkiga pilotjobbet bakom sig för att frotera sig med ett rikt klientel från hela galaxen.

Looloo Caps kom fram till henne och berättade stolt att han var först färdig med lastarbetet och frågade om han kunde göra något mer för henne.

Sonjj suckade litet för Looloo Caps var lite speciell. Han härstammade från rasen Oos och de var mycket ökända för att alltid försöka fjäska in sig med auktoriteter. Ingen Oos hade någon som helst råge i sig utan var mycket feiga och sluga. Looloo stirrade skumt med sina tre ögonstjälkar på henne medans han förväntade sig beröm.

-”Ja, ja. Samla ihop mina accesspapper så vi inte blir arresterade på fläcken.” Kommenderade hon trött varpå en av Looloo’s två munnar sken upp med kraftiga leenden.

Ungefär 40 minuter senare var lastningen klar och papperna inlämnade, framför dom väntade nu tre dagars välförtjäna fritid. Hon skulle verkligen ta tillvara på detta nu, speciellt på Kva’um Doo.

Efter att Sonjj och de andra hade acklimatiserat sig gick de till sina respektive rum och gjorde sig iordning för kvällens festligheter.

Sonjj slängde av sig sina kläder och gick in för att ta en behövlig dusch. Medans hon förkovrade sig i det varma vattenflödet såg hon hur de mest exklusiva shampooeringsprodukterna fanns till förfogande. Bland märkerna fanns Kva’um Doo’s egna märke men hon blev förvånad att de hade Sarukah Bas’ parasitshampoo. Det bestod av små parasiter som mycket framgångsrikt gjorde huden ren och mjuk men det var mest känt för att vissa raser kunde dö av detta shampoo. Det visade sig att parasiterna åt sig igenom deras hy och åt upp dom inifrån så det blev förbjudet i regimkontrollerade områden.

Efter en behövlig dusch torkade hon sig och tog på sig sin aftondress som bestod av en vacker klänning av ett spegelaktigt material. Hon kontrollerade även sitt vapen som hon hade fastspänt på låret för även på Kva’um Doo fanns det individer man helst skulle vilja slippa i ett berusat tillstånd, speciellt rasen Carper.

Dessa buffliga och lila varelser var ökända för sin råstyrka och kolossala kroppsbyggnad. Mot dessa köttberg på tre meter var det inte många som korsade deras väg. Det som gjorde att Sonjj ville undvika dom till varje pris var det faktum att om en berusad Carper blev aggressiv var de tvungna att döda något levande för att kunna bli lugna igen, högst otrevligt! Sonjj rös till av tanken medan hon gick ut ur sitt rum för att möta upp med de andra.

De andra var färdiga och när alla hade samlats gjorde de upp en plan för kvällen.

-”När vi har kommit ner så får ni göra vad ni vill så länge ni håller er ur trubbel. Vi vill inte hamna i trubbel med polisen här. Skall ni spela så gör det förnuftigt, inga höga insatser. Och om det skulle hända någonting så tryck in alarmknappen på er interna sökare så kommer någon av oss till undsättning. Har alla förstått?” frågade hon varpå alla nickade positivt. Efter det gick dom fram mot en av hissarna i en milslång korridor medans golvet hela vägen var prydd av en röd heltäckningsmatta som alldeles för lätt gav fingrarna statisk elektricitet.

Under tiden de stod och väntade att hissen skulle nå marknivå 1 kom hissen till ett parti där man fritt såg ut över det gigantiska komplexet. På ytterkanten av rymdstationen låg det en gigantisk hangarsektion där de reparerade olika farkoster, det var även här som alla skepp parkerades. Sonjj såg hur den dunkla hallen oregelbundet lystes upp av svetsblixtar.

Ett hundratal olika skepp färdades lättsamt mellan stationerna på Kva'um Doo och aktiviteten var maximal. Ett kvarts varv längst ut på båda sidorna av den cirkelformade stationen fanns det stora kanoncentraler uppsatta för att skydda stationen mot pirater och annat drägg. Precis när sällskapet hade vant sig vid utsikten försvann den plötsligt av att hissen nu hade nått marknivå 1.

Dörrarna öppnades med ett vasst väsen och de gjorde entré i lobbyn. De kom in i ett frenetiskt hav av olika nationaliteter och raser. Det första intrycket var överväldigande och ingen hade sett så många typer av individer på ett och samma ställe. De kunde bland annat se Bizzlo's från Uraisystemet, Jabber'dans från Dekanebulosan och typiskt efterlysta svindlare av alla dess slag. Till en början kände sig Sonjj disorienterad i folkvimlet och visste inte riktigt vilken väg hon skulle ta, men efter att ha sett den starkt upplysta entréskylten till en av de kända nöjeskupolerna var hon på rätt spår igen. Hon hojtade till och gestikulerade till de andra om var de skulle ta vägen.

Väl inne i den första kupolen möttes de av högljud musik kombinerat av ljuseffekter från laser och kristaller.

Ett mindre dansgolv befann sig mitt framför dom som avslöjade en försmak av kvällens aktiviteter.

Sonjj gick fram till bardisken och beställde en drink för att komma i stämning. Hon såg hur bartendern led av kraftig stress för att hinna servera otaliga drinkar till irriterade kunder fastän han hade sex armar. Medans hon studerade bartendern såg hon hur en tung plasmaskjutare befann sig säkert undangömd under disken och hon hoppades att denna vistelse skulle bli trevlig rakt igenom. Efter en lång stund fick hon den välbehövliga drinken och vände sig om och studerade dansgolvet medans hon förtärde vätskan.

Dansgolvet var bara ett socitetsområde så det var ganska trist att titta på, längre in i de andra gångarna och kupolerna fanns den riktiga dansunderhållningen så Sonjj svepte drinken och gick mot en av gångarna.

Under tiden gick Looloo Caps bort mot ett av spelrummen som låg skumt undangömt inne i en mindre alkov i ett av hörnena i den stora neonupplysta salongen och prövade lyckan. Det var många som var samlade och det spelades ett mycket populärt spel, Q'rango som gick ut på att man hade en liten boll som man skulle träffa ett litet hål i väggen med. Hålet ändrade position efter ett par sekunder så man var tvungen att vara snabb, bollen hade en elektrisk laddning så om man väntade för länge gav den en stöt så att man tappade den. Man fick spela så länge man träffade hålet, inte tappade bollen eller höll den för länge.

Samlingen runt Q'rangogväggen var i extas och insatserna höga för han som spelade var ökad för sin pricksäkerhet. Det fanns dom som vågade utmana honom men alla förlorade förnedrande enkelt. Hucca D'nacle som han hette var en individ som Looloo väl kände igen. Oosen kände starkt att han minsann hade talangen som de andra saknade och plöjde igenom skaran för att utmana mästaren. Väl framme presenterade han sig och utmanade Hucca på spelet. Han sneglade misströstande på Looloo eftersom han var en Oos men efter en stunds fundering gick han med på utmaningen.

Spelet började på 1000 eops och först nu kände sig Looloo lite obekvämt med tanke på att han bara hade 750 men han såg ingen möjlighet att han kunde förlora.

Ett par snabba minuter senare hade Looloo förlorat 5000 eops och han funderade ångestladdat hur han skulle ta sig ur den pinsamma situationen. Plötsligt såg han en polis av hög rang som patrullerade en bit bort. Looloo andades tungt för han kände starkt hur han ville fjäska in sig hon konstapel. Samtidigt knackade Hucca honom på axeln och krävde betalning. Oosen ryckte tillbaka till den krassa verkligheten och blev skraj.

-”Öhh! J-jo det är nämligen s-så att jag måste hämta ut pengarna i kreditmaskinen där borta.”

Stammade han.

Han blev beviljad att hämta kontanterna och rusade bort mot konstapel. Väl framme smilade han in sig.

-”Hej konstapel. Jag heter Looloo Caps och är mycket skötsam. Nu är det så att jag är skyldig

Hucca D'nacle som är en mästare på Q'rango 5000 eops och jag har bara 750. Kan inte du säga till honom att jag inte behöver betala?

Polisen stirrade förbluffat på Looloo och skakade krasst på huvudet.

-”Ni Ooser är ju helt värdelösa! Försöker hela tiden smila in sig hos autoriteter. Det enda ni skulle duga till är slavarbete, era förbannade Kreetloons!” sade polisen.

Looloo blev helt förkrossad över att hans plan att bli vän med polisen gick i kras. Han ville verkligen att konstapel skulle gilla honom. Plötsligt fick han en idé.

-”Herr konstapel. En välkänd smugglare befinner sig här. Instresserad?” flinade Oosen överspänt. Polisen blev intresserad och uppmanade han att fortsätta.

”Bara om du tycker att jag är duktig och talar väl om mig för dina kolleger.” Och efter en positiv nickning från vakten fortsatte han.

-”Det är nämligen så att jag ingår i Sonjj Frak’s besättning.” Och innan Looloo han säga något mer blev han abrupt avbruten.

-”Sonjj Frak! Var någonstans? Visa mig nu!” krävde polisen varpå en något förvånad Oos påbörjade sitt letande.

Hucca såg att Looloo och en polispatrull var på väg ifrån honom så han blev förbannad över smitningen och skyndade fram till Oosen.

-”Du tror väl inte att du kommer slippa din skuld, Oos!” väste han hotfullt.

-”Behöver jag inte göra. Jag har polisens skydd! Så det så.” Snäste han

Under tiden erinrade konstapeln sig om hans skuld och gav sig in i debatten.

-”Är denna Oos skyldig dig pengar?” frågade polisen och efter positivt svar från Hucca fortsatte polisen:

-”Du kan ta honom efter han visat mig var Sonjj Frak är någonstans.” Sade han och skrattade.

En normal person hade vid detta laget vägrat att samarbeta men eftersom det var Looloo och polisen hade så hög auktoritet var det omöjligt att motstå. Sökandet påbörjades.

Något tidigare gjorde Sonjj entré i en dunkel gång med dova, horisontella belysningsrader på väggsidorna. Längre fram blev en kraftigt byggd och berusad humanoid utslängd från ett av musikrummen. Dörröppningen som individen låg vid gav ifrån sig ett svagt ljus i korridoren som blinkade frenetiskt. Det var svårt att se konturerna på den fallne humanoiden i den något mörka korridoren och Sonjj hade nu blivit nyfiken på rummet med ljusblinkningarna och begav sig dit. Hon stod vid dörröppningen och tryckte på entréknappen. Dörren öppnades kvickt och hon kikade in. Det enda hon såg var en vägg av rök som badade i ett koboltblått sken. Sonjj blev besviken av den intetsägande synen och skulle gå vidare när plötsligt mörka, biffiga skepnader ytligt gjorde sig synliga i det kaotiska dunklet. Hon ryggade tillbaka hastigt när hon insåg vilka de kraftiga individerna var för något.

-”Herregud! Det där är ju Carper! Och berusade!!!” tänkte hon och kom att tänka på humanoiden som låg bakom henne. Tanken slog henne att individen kanske inte var det hon trodde så hon vände sig ljudlöst om.

Förstelnad såg hon hur hennes synfält upptogs av en kraftig, lila varelse. Sonjj hörde hur kolossen andades tungt och dess fuktigt, varma och extremt illaluktande andedräkt slog henne som en frontalkrock i 200 km/h.

Smugglaren kände hur paniken slog rot i henne och hon sökte frenetiskt efter utvägar med ögonen.

Sonjj visste att om Carpern skulle få tag på henne skulle hon vara chanslös. Smugglaren stirrade kolossen rakt in i dess röda, vansinniga ögon. Den lila hulkens kraftiga ansiktsdrag avslöjade en väderbiten gammal yta i ett landskap av läderaktiga veck. Det hela såg mycket skrämmande ut.

Plötsligt knöt Carpern sin högerhand och frustade ilsket. Sonjj tryckte upp sig mot ett ventilationsrör och kände sig liten framför den lilafärgade levande väggen. Precis när Carpern tänkte gå till attack kom plötsligt en mindre skara med folk längre bort som drog till sig kolossens uppmärksamhet. Den kvinnliga smugglaren såg sin chans och sprang allt hon kunde mot tunnelöppningen där hon gjorde entré. Snabbt märkte Carpern hennes flyktförsök och sprang efter. Sonjj kände adrenalinet flöda i kroppen medan hon sprang och kolossen närmade sig farligt. Det var ungefär 15 meter kvar till öppningen men hon kände att chansen var stor att det lila berget skulle hinna upp henne innan. Så när det återstod ett par meter stannade hon hastigt upp och vände sig om medan hon drog fram sin pistol. Carpern var inte långt efter och Sonjj kände att ett pistolskott skulle nog bara irritera varelsen mer. Hon tog chansen och avlossade ett par skott som träffade Carpern i bröstet. Individen ryckte till men fortsatte fram på sin vansinnesfärd som om han hade skakat av sig skotten. Sonjj såg hur kolossens ögon glödde av ilska och innan hon hann tänka krockade hon med Carpern och slungades våldsamt ut genom dörren och ut på dansgolvet i entrén.

Musiken stoppade och glasspiltter seglade ut över det polerade golvet där Sonjj och Carpern nu delade rum.

Smugglaren reste yrt på sig när hon plötsligt hörde.

-”Där är hon. Ta henne!” skrek en upphetsad Oos.

-”Va?!? Looloo? Vad håller du på med?” frågare hon

-”Tja! Du vet. Polisen här har ju högre status än dig så jag var tvungen att visa hur duktig och tillmötesgående jag är.” Skröt Oosen.

-”Looloo!! Ditt förbannade svin! Jag är inte förvånad över ditt beteende. Detta skall du minsann få igen för!” Skrek Sonjj argt.

Hon såg att Carpern hade rest på sig och gjorde sig redo för strid. Till en början kände sig Sonjj disorienterad, hot uppkom från alla håll och vinklar. Hon var tvungen att fly på något sätt, skulle hon åka fast skulle det vara förödande efter det hon var efterlyst för. Hon bestämde sig för att försöka nå sitt skepp på något sätt men hur? Det uppstod ett kallt dödläge en kort stund där alla stelt stirrade på varandra men plötsligt sprang Sonjj mot en av de andra tunnelöppningarna och en svärm av plasmaskott avfyrades. Carpern tog också upp jakten men träffades av flera skott som penetrerade honom.

Kolossen föll handlöst ner på golvet och låg stilla medans en tjock, grön sörja letade sig fram ur kroppen och ut på det fina dansgolvet.

Hon slog upp dörren och sprang in i den mörka tunneln där det fanns flera rum på sidorna som gapade öppet och försökte överrösta varandra med sin ljudliga kakafoni. Sonjj bestämde sig för den tredje dörren och sprang hastigt in.

Väl inne fick hon plötsligt svårt att andas så smugglaren försökte ta reda på var hon hade kommit. Det visade sig att hon hade kommit in ett ev de speciella dansrummen där bara raser som kunde leva i en ozonrik atmosfär befann sig. Gasen stack till i näsborrarna och hon höll andan så gått det gick medans hon frenetiskt letade efter en annan utväg. Rummet var packat med festande personer som mer påminde om en mörk och rörlig landmassa i den dunkla röken. Snabbt penetrerade Sonjj folkskaran tills hon kom fram till andra sidan av dansrummet. Där såg hon till sin räddning en mindre öppning som ledde till en mörk servicegång. Den giftiga gasen drev henne in i öppningen och väl inne pustade hon våldsamt ut och återhämtade luft i lungorna.

Sonjj stod böjd med händerna på knät och hämtade kraft när plötsligt en våldsam explosion ljöd i det intilliggande dansrummet. Musiken avbröts abrupt och panik spreds som löpeld bland gästerna och snabbt drogs den kvinnliga smugglaren tillbaka till verkligheten. Hon sprang genom den dunkla gången vars enda ljus bestod av små färgglada ljuspunkter på datorpaneler som gav en skum atmosfär. Sonjj kom fram till en annan dörr som var förseglad och det gick inte att få upp den från hennes sida. Hon vände sig hastigt om och stirrade bort mot hållet hon kom ifrån. Ingen hade hittat gången än men det var bara en tidsfråga.

Plötsligt ställde sig en av poliserna mitt i gångöppningen längre bort och spanade in. Sonjj blev blickstill och vågade knappt andas för hon visste inte om hon syntes i mörkret. Polisen panorerade långsamt huvudet fram och tillbaka men verkade inte finna något intressant. Konstapeln vände sig om och gick vidare när plötsligt en av panelerna vaknade till liv. En stark röd lampa lyste starkt i dunklet och nu önskade hon att hon inte hade valt den spegelaktiga klänningen. Ljudet drog till sig uppmärksamheten av polisen och han tittade misstänksamt in i gången igen. Sonjj stod helt blickstill och hoppades på att ljudet skulle försvinna men det var ljuset från lampan som avslöjade hennes position.

Snabbt tog konstapeln upp sin kommenhet och tillkallade styrkan. Sonjj visste att hon hade blivit upptäckt så smugglaren såg sig om efter alternativa flyktvägar och såg en servicelucka i taket ovanför henne. Sonjj klättrade upp på väggstegen och försökte trycka upp luckan men den var låst så snabbt hoppade hon ner igen och drog fram sin pistol, riktade och sköt. Låsmekanismen sprängdes och glödheta metallbitar förorenade golvet. Sonjj's reaktion hade förargat konstapeln som drog fram sitt vapen för att oskadliggöra den efterlyste men hon undvek precis polisens precisa skott.

Väl inne i den trånga tunneln kröp hon igenom den med en enorm hastighet.

-”Jag måste hinna till skeppet innan de hinner stänga av bryggan. Groot! Jag måste kontakta de andra också och varna dom om Looloo's förräderi.” Tänkte hon febrigt medans hon avancerade genom tunneln. Med möda fick hon fram sin kommunikationsenhet under flykten och slog in en speciell knappkombination, det pep till och en av hennes besättningsmän svarade.

-”Fort! Ni måste ta er till skeppet nu! Looloo har förått och tjallat på oss.”

-”Va?!? Menar du allvar? Det förbannade avskummet! Jag säger till de andra, vi kommer!”

Hon stoppade ner apparaten igen och fortsatte genom den metalliska labyrinten.

Efter en stund kom hon fram till ett ventilationsgaller som filtrerade upp en ett guldaktigt ljus i den dunkla tunneln. Försiktigt tittade hon ner och såg en av gångarna i komplexet, det verkade vara lugnt där nere så hon lyfte försiktigt på gallret och tittade ner. Det var en av de oändliga gångarna med de otäcka heltäckningsmattorna och ingen syntes så långt ögat nådde. Sonjj fattade mod och lyfte ner sig på golvet och drog fram sig pistol. Hon visste vilket håll skeppshangaren befann sig så hon smög längs med väggarna och stannade vid varje korsning för att spana efter polisiär aktivitet. Det var för lugnt, det borde vara mer aktivitet än detta tänkte hon när plötsligt en ensam polis syntes till en bit bort. Han hade inte märkt henne och han var tungt beväpnad med en plasmaskjutare. Den skulle allt kunna komma till hands nu tänkte hon och stirrade intensivt på polisen.

Hon stirrade mer och mer intensivt tills hon hade kommit in i hans huvud.

-”Jag kontrollerar dig nu. Ladda vapnet!” kommenderade hon polisen i tankarna

Polisen lydde blint och laddade vapnet, efter det riktade han långsamt det tunga vapnet mot sitt huvud och tryckte av. En våldsam explosion av blod, slem och sönderbrända köttdelar spred sig kaotiskt över gången och Sonjj log triumfartat för sig själv. Snabbt sprang hon fram till den illa, tilltygade kroppen och tog hand om vapnet som osymmetriskt pryddes av en klubbig, mörkröd hinna av blod. Ljudet skulle med all säkerhet locka till sig en patrull så hon skyndade vidare mot skeppet.

Smugglaren kom fram till slutet av gången och kom fram till en stor sal. På andra sidan befann sig hangaren men den var väl bevakad av en patrull på 4 poliser som stilla vakade.

Hon ställde sig mot väggen igen för att inte bli upptäckt. Hur skall jag komma till skeppet och var är de andra undrade hon ängsligt. Hon tittade fram igen och försökte använda sin telepati men dom var för många, hon gömde sig igen och bankade med bakhuvudet i väggen för att försöka skaka fram en lösning. Hon kände sig trött och rädd, de hade kanske redan beslagtagit skeppet och stängt bryggan. Jag måste försöka ta mig härifrån nu tänkte Sonjj. Hon laddade vapnet och tittade ut från kanten igen och till sin förvåning var patrullen borta. Innan hon hann tänka småsprang hon ut i salen och bort mot hangaröppningen medans hon noga studerade de andra gångarna efter hotfull aktivitet. Hon hade nästan kommit fram till öppningen när patrullen gestaltade sig igen och upptäckte hennes flyktförsök.

En vild skottlossning resulterade och Sonjj riktade sitt vapen mot folkhopen och avlossade en kraftig salva. Vägarna bakom träffades och briserade våldsamt i eld och lågor av de första skotten medan de andra missade poliserna. Den kvinnliga smugglaren blev irriterad över missen, laddare om och avlossade en salva till. Denna gången hade hon mer tur och träffade en av konstaplarna i magpartiet som exploderade så kraftigt att överkroppen separerades i en kraftig dusch av blod och inälvor. Allt detta medan överdelen landade brutalt på hallgolvet med en framåtvolt och de andra poliserna såg med förskräckelse hur deras kollegas kroppsliga innehåll framgångsrikt letade sig fram över stengolvet. Synen skapade panik bland konstaplarna som vände på benen och sprang skrikandes ifrån Sonjj.

Hon log igen och gav sig in i hangaren där plötsligt en metallbehållare kom rullandes mot henne.

-”Är inte det...” tänkte hon när den våldsamt exploderade och förde henne med shockvågen ut i den stora salen igen. Hon landade hårt på golvet och tumlade runt ett par gånger tills hon slutligen låg stilla. Ett par sekunder senare vaknade hon till liv och skakade på huvudet och tittade upp. Det som mötte hennes blick gav en knivdolkskänsla i hennes hjärta för framför henne stod en hel skvadron Kva’um Doo poliser och riktade sina vapen mot den liggande Sonjj Frak.

Hon blundade ångestfyllt och suckade tungt för hon visste vad som väntade, antingen dödsstraff eller ett mycket långt fängelsestraff på det värta anstaltet i universum, det ökända fängelsekolonin i Pat’x systemet. Hon skulle iallafall inte mötas med goda nyheter.

Det enda som nu repeterades i hennes hjärna medans en patrull var på väg för att fångsla henne var ”Lita aldrig på en Oos”.